

tek kültürün esareti

Sonuç tek kültür, üstünlükler ve zayıflıklar savaşının her daim yaşandığı, sürekli üremek, sürekli gelişmek zorunda olan, artık bugün insanların insanlıkta son noktayı yaşadıkları zamanlardayız.. Bizler bu kültürün insanları artık biliyoruz ki, bu kültür ezilenleri her daim üretecek. Çünkü doğa ile savaşını veren ve bir şekilde kazanmış olduğu bu savaştan aslında hiçbir şey elde edemediği için artık insan olmaktan da vazgeçmiştir.

BURCU GÜLER

Daha önceki yazdığım yazıların, özel bir konudan hareketle daha genel bir açıdan ekolojik sorunlar bütününe kuş bakışı bir yorum getirebilmek için yazılmış olduğunu hatırlatmak isterim. Bu yazılarla öncelikle olarak anlatmak istediğim 'Neden bu kadar derin etkileri olan bir problem toplumsal bir kalkışmaya sebebiyet vermiyor?' ve 'Sorunun kaynağından çözüm beklememek gerektiği' fikri

Basitçe bir sistematik oluşturacak olursak, ekosistemin tehlike altında olduğu kabulünden hareketle, dört temel sorunun cevaplanması gerekmektedir.

1. Sorun ne?
2. Nasıl ortaya çıktı?
3. Sorunundan muzdarip olanlar kimler?
4. Muhataplar neden buna sorun gözüyle bakmıyor ya da neden karşı çıkmıyor?

Sorunun ne olduğunu açıklamak çok kolay. Zaten çevre sorunlarıyla ilgili elimizde yeterince veri mevcut. Toplumun tüm fertleri azar azar da olsa sorunların biliyor, duyuyor. Küresel ısınma, ormanların yağmalanması, nüfusun kontrolsüz artışı, GDO'lu besinler, soyu tükenen canlılar vs.

Sorundan kimlerin muzdarip olduğu sorusunun cevabı da çok aşikârdır. Yaş, cinsiyet, yönelim, sınıf, ideoloji, sistem gözetmeksizin dünya

üzerinde yaşayan tüm insanlar ve diğer türler, kısacası tüm canlı yapısı. Yaşamın kendisi tehlike altındadır. Ancak burada insanların gerek kendi aralarında gerekse diğer türler ve insan arasında bu sorundan etkilenme durumunun dereceleri olduğunu söylemek yerinde olacaktır. Yani başka gezegenlerde kolonileşme söz konusu olmadığı sürece zenginler de eninde sonunda bu sorunlar bütünüyle karşı karşıya kalacaktır.

Sorunun muhatapları (yani tüm canlılık) neden bu sorunu dikkate almıyor sorusu ise problemin kaynağı, daha doğrusu bu sorunun neden ortaya çıktığı ile ilintili. Daha önce kıyamet alametleri olarak verilen ekolojik problemlerin toplumsal muhalefete dondurucu etki yaptığından bahsetmiştik. Şimdi bahsetmek istediğim işin daha antropolojik kısmıdır. Tarihsel olarak bizi bu sonuca götüren anlayış neydi?

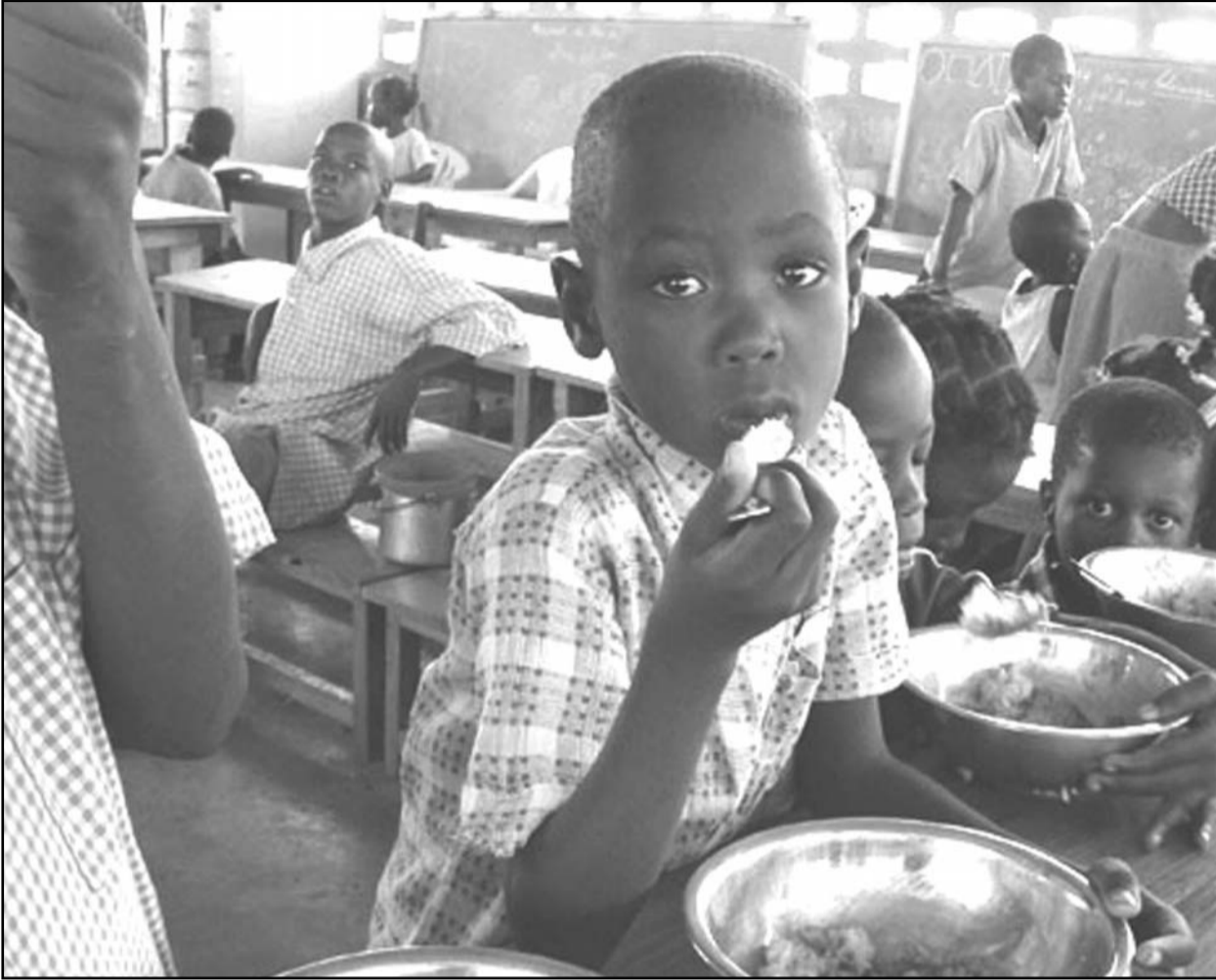
Düşünün ki, dünya üzerinde bu kadar farklı insan, bu kadar çok siyasi sınır varken, neden bir ülkenin insanlarını diğerlerinden ayıran ekolojik problemlerin ele alınışı ya da ekosistemle uyumlu bir yaşam anlayışı yoktur? Bu tarz bir farklılaşmayı gözlemleyebildiğimiz yerlerde yaşayan insan toplulukları rastlantı denemeyecek şekilde avcı-toplayıcı yaşayan insanlar olmuştur. Bu durumun tesadüf olmama-

sı, yaşam tarzlarının bizimkinden çok farklı olmasından kaynaklanıyor. Bizim ilkel diye tanımladığımız bu yaşam tarzını kontrol altında tutan daha doğrusu kültürlerini belirleyen çok önemli bir şey vardı. Bu da yaşadıkları çevre ve bu çevre içinde yaşayan diğer türlerdi. Bugün soyu tükenme aşamasına gelmiş bu yaşam tarzının insanları, bizler tarafından yıllar boyunca yaşadıkları yerlerden sürülmüş, topluca katledilmiş, zorla kendi kültürünü kabul ettirmeye çalışmış ve hor görmüştür.

Hemen hemen tüm tek tanrılı dinlerde insanın geçmişi yaklaşık 4000 yıl geriye dayanır. Bu anlayış milyarlarca yıllık dünya tarihini ve milyonlarca yıllık insanlık tarihini kabul etmez. Var saydığı geçmiş bazı antropologlara göre tarım devrimi sonrasındır. Yani insan denilen şey tarım yapmayı ve yerleşik yaşama geçmeyi tercih ettiği için var olmuştur. Ondan öncesini insan olarak kabul etmez. Hala pek çoğumuz onları hayvan gibi yaşamakla suçlamakta, bu yüzden insan olarak kabul etmemektedir. Afrika'dan getirdikleri insanlara, yine oradan yakalayıp kafeslere koydukları hayvanlara davrandıkları gibi davrandılar. Aynı gemiye koydukları bu canlılar, insanlara hizmet etmek için götürülüyorlardı. Çünkü insan tüm diğer canlılardan üstündü. Dünya insanların eviydi, içindekiler de o evin eşyaları, eşyaların yeri değişebilirdi, istersek onlara zarar verebilirdik ve kimse evimize ne kadar eşya koyacağımıza ya da gereksiz bulduklarımıza atmamıza karışamazdı.

Mezopotamya'da ilk tarımın ortaya çıkışı ile bizler insanlığımızı bulmuş, onlar ise hiçbir zaman insan olma şerefine sahip olamamışlardır. Bu yüzden tarımla birlikte tek bir kültür ortaya çıkmıştır. Bu kültürü, yaşamak için ekosistemle uyumlu olması gerekmeyen, doğanın insana düşman olduğu ve insanların bitmek tükenmek

Bize Haitili insanların görüntülerini izlettiklerinde hissettiklerimiz çok karışıktır. Yiyecek için birbirine giren insanlar, yağmalar vs. O durumda olmadığımız için şükrederiz. Bu insanların ne dini ne de insani olarak bizim için başka bir karşılığı yoktur. Modern olduğumuz için şükreder, gelişemedikleri için onlara acırız.

bilmeyen doğa ile savaşının başlangıcı olarak kabul edebiliriz. Çünkü yiyeceğini kendi üreten insan zaman içinde dünyanın hakimi olduğunu düşünmüş ve bu yüzden dünyaya sözünü geçirmek için dünya üzerinde bulunan her canlıya hunharca saldırmıştır. Nüfusu arttıkça yeni yerlere giden insan en sonunda kendini o kadar çok geliştirmiştir ki, kültürü doğu ya da batı demeden tüm dünyaya yayılmış ve tek kültür haline gelmiştir. Bu kültür tek tipçi ve tek türdür, tanrı inancı olsa bile bu anlamda kendini tanrı olarak görmektedir. Tabi ki zamanla bazı insanlar, kendi türünden olan diğerlerinden daha üstün olduklarını düşünmüşlerdir.

Egemen kültür yayılmacıdır, nüfusunu kontrol eden herhangi bir şey olmadığı için çocuk sahibi olmak tamamen kendi isteği doğrultusunda şekillenir. En doğru yaşayışın kendi yaşayışı olduğunu düşünür. Hayvanlardan farklı olduğunu düşündüğü (kolaylıkla öldürebildiği için) onların sahibi olan insanın, iş bölümü sayesinde erkek bireyleri kadından üstün olduğunu keşfeder.

Tek tanrılı dinlere mensup bireylerin genel anlayışına göre çok tanrılı dinlerden, tek tanrılı dinlere geçiş insanlığın gelişimi olarak algılanmaktadır. Tanrı inancı olmayan insanlar dahi evrim teorisini anlatırlarken, 've en son homo sapiens, homo sapiens sapiense evrimleşmiştir' tabiri ile evrimi sonlandırır. Oysa ki evrim olgusu sonu olan bir şey değildir. Oluş sürekli devam etmelidir. İnsandan sonra çevre koşulları hiç değişmemiş olacak ki, bu hakim kültürün insanları gerçeği aradığı bilimi bile bu şekilde algılamıştır.

Sonu tek kültür, üstünlükler ve zayıflıklar

savaşının her daim yaşandığı, sürekli üremek, sürekli gelişmek zorunda olan, artık bugün insanların insanlıkta son noktayı yaşadıkları zamanlardayız.. Bizler bu kültürün insanları artık biliyoruz ki, bu kültür ezilenleri her daim üretecek. Çünkü doğa ile savaşını veren ve bir şekilde kazanmış olduğu bu savaştan aslında hiçbir şey elde edemediği için artık insan olmaktan da vazgeçmiştir. İnsan-sonrasının androidleri dünyadan ne kadar alırlarsa alsınlar dünyanın vermeye devam edeceği düşüncesinin yalan olduğunu fark ettiklerinde, bu egemen kültür öyle etraflarını sarmıştır ki, geriye dönüşün mümkün olmadığını düşünürler. O yüzden en güzel günü yaşamaktır.

Bu şekilde kabaca anlattığım egemen kültür, insanların farklı düşünmesine yüzyıllar boyunca engel olmuştur. Ve öyle şeyler vardır ki, dili, dini ne olursa olsun hep aynı sonuç alınır. Örneğin geçtiğimiz zamanda Haiti'de yaşanan deprem sonucunda ortaya çıkan olaylar bize bu algıyı tekrardan hatırlatıyor. Avcı-toplayıcı iken bir anda köle olan Haitililer kendi savaşlarını vermiş ve özgür kalmışlardır, ancak bu talihsiz deprem sonucunda hayatları şu anda ikinci kez yıkılmıştır. Kendi kültürlerini zorla dayatanlar, şimdi gösterdikleri nezaketleri anlatmaktalar. Kendince bir yaşamı olan bu insanlara tarım yaptırtan zihniyet sonucu nüfusları bir anda artmış ve ne kadar üretseler de aç insanlar olmaya devam etmişlerdir. Çünkü mantık şudur: bir yerde sınırsız yiyecek varsa orada sınırsız üreme vardır. Bu Malthuscu bakış açısı insanlara çok korkunç ve insanlık dışı gelmektedir. Çünkü insan bu tarz hesapları yapmayı sevmez. Ancak sevmediğimiz kapitalizmin ihtiyacı

olan daha fazla üretmekse, her zaman için daha fazla insan olması onun ürettiklerini tüketmesi gerekmektedir. Yani sürekli duyduğumuz şu ülkenin başbakanı nüfusun azalması tehlikesi ile karşı karşıyayız, bu yüzden doğum yapanlara para vereceğiz diye açıklama yaptı diyen haberler bu yüzden vardılar. O yüzden 70 milyon insan yaşayan ve durumu çok da iyi olmayan bir ülkenin başbakanı 3 çocuk yapın diye öğütler verir. Yoksa bunun Allah'ın hakkının üç olmasıyla ilgisi yoktur.

Afrika ülkelerinde de tarihte aynı durum yaşanmıştır. Avcı-toplayıcı yaşayan insanları kaçırıp kaçırıp, orman arazilerini kesip biçip tarıma açtıktan sonra köle olarak çalıştırdılar. Zamanla zorla tarım yapan bu insanlar, çok fazla ürediler. En nihayetinde özgür de olsalar bu kültürün esiri olan insanlar, üretim yaparak aç kalmamayı başaramadılar. Tabi ki sömürdükleri için bunu yapamadılar ancak, geriye dönmek istediklerinde tekrar eskisi gibi yaşamak istediklerinde ormanları o kadar tahrip etmişlerdi ki nüfuslarına yetecek kadar yiyecek elde edemezlerdi. Hastalıklar, açlık, susuzluklarla başa çıkmaya çalışan kara kıtada durum bir faciadır.

Bize Haitili insanların görüntülerini izlettiklerinde hissettiklerimiz çok karışıktır. Yiyecek için birbirine giren insanlar, yağmalar vs. O durumda olmadığımız için şükrederiz. Bu insanların ne dini ne de insani olarak bizim için başka bir karşılığı yoktur. Modern olduğumuz için şükreder, gelişemedikleri için onlara acırız. Modern insan öyle acayip bir şeydir ki tv'de yağmalamanın ne kadar kötü bir şey olduğundan bahseder. Öyle kötü bir şeydir ki yağmalama yapanlar görüldükleri yerde öldürülürken bile bunu söylemeye devam eder. Oysa ki modern insan yağmalamanın belki de en kötüsünü icra etmektedir. Ülkede deprem yüzünden tek başına kalan çocuklar toplu bir şekilde yağmalanmaktadır. Bu çocuklar o kadar kötü bir yerde yaşıyorlardır ki, kimseye danışmadan ülkeden kaçarcasına götürülmektedirler. Avcı-toplayıcı olarak yaşamaları bile bizden aşağıdır. Gelişmiş dünyanın düşündüğü budur. Kendi ülkelerini çocukların asla kimsesiz kalmadığı bir ülke olmalıdır ki, o kadar yol kat edip, çocuk evlat edinmeye çalışmaktadırlar. Çocuklar o kadar değersizdir ki, kimseye hesap vermemiz gerekmez.

Aslında hesapta olan çocukları evlat edinmek ve ulvi bir iş yapmak olsa da, her yıl zaten 2000 kadar çocuğun komşusu Dominik Cumhuriyeti'ne kaçırılıp, organ mafyası için, seks kölesi olarak yetiştirilmek için kaçırıldığını düşünecek olursak, bu durum basit bir evlat edinme işi olmaması gerekir. Tsunami felaketinin yaşanmasının ardından çocuk pornosunun yasaklandığını hatırlarız. Bu bize tesadüf gibi gelebilir ancak felaket sonrası orada yaşanan çocuk kaçırma olayları düşünüldüğünde çocuk pornosundaki astronomik artış bunun böyle olmadığını göstermekte. Afrika ülkeleri, Uzakdoğu, Ortadoğu, Güney Amerika gibi pek çok yerde bu olaylar gerçekleşmekte. Ve işte kendini doğadan üstün görenlerin, kendini tüm geri kalan her şeyden üstün olarak düşünen bir grup insana evrilmesi, ve oluşan bu yeni varyasyonun ismi de 'her şey benimdir' olmuştur.